

The limping truth

Rashi

(33) גִּיד הַנְּשָׂה. לְמַדָּה נִקְרָא שְׁמוֹ "גִּיד הַנְּשָׂה", לְפִי שְׁנֵשָׂה מִמְּקוֹמוֹ וְעָלָה, וְהוּא לְשׁוֹן קְפִיצָה, וְכֵן "נְשָׂתָה גְבוּרָתָם" (ירמיה נא:ל;חולין צא ע"א), וְכֵן "כִּי נִשְׁנִי אֱלֹהִים אֶת כָּל עַמְלִי" (לקמן מא:נא): עַל כֵּן הִירָד. פּוֹלֵפֵ"א בְּלַע"ז (השבר שעל עצם הקולית), כָּל בָּשָׂר גְּבוּוּה וְתִלּוּל וְעִגּוּל קְרוּי כֵּן, כְּמוֹ "עַד שֶׁתִּתְמָרְדַּךְ הַכֶּפֶר" בְּסִימְנֵי בְּגָרוֹת (נדה מו ע"ב) (2) וְאֵת לֵאָה וְיִלְדֶיהָ אַחֲרָנִים. אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן חָבִיב (ב"ר עה:ח): (3) עֶבֶר לְפָנֵיהֶם. אָמַר, אִם יָבֵא אוֹתוֹ רָשָׁע לְהִלָּחֵם יִלָּחֵם בִּי תַחֲלָה (שם): (4) וְיַחְבְּקָהוּ. נִתְגַּלְגְּלוּ רַחֲמָיו בְּשָׂרָאָהוּ מִשְׁתַּהוּוּהוּ כָּל הַשְּׁתַּחֲוֹאוֹת הִלְלוּ (שם): וַיִּשְׁקָהוּ. נִקְוֶה עָלָיו. וַיֵּשׂ חוֹלְקִין בְּדַבָּר הַזֶּה בְּבְרִיתָא דְסַפְרֵי (בהעלתך סט), יֵשׁ שְׂדֵרְשׁוֹ נִקְדָּה זו לומר שְׁלֵא נִשְׁקוּ בְּכָל לְבוֹ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, הִלָּכָה הִיא בִּידוּעַ שְׁעֵשׂוֹ שׁוֹנֵא לִיעֶקֶב, אֲלֵא שְׁנַכְמְרוּ רַחֲמָיו בְּאוֹתָהּ שְׁעָה וְנִשְׁקוּ בְּכָל לְבוֹ: (5) מִי אֵלֶּה לָךְ. מִי אֵלֶּה לְהִיּוֹת שְׁלָךְ:

Bereshit 32.31-33.5

31 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי־רָאִיתִי אֱלֹקִים פָּנִים אֶל־פָּנִים וַתִּנְצֹל נַפְשִׁי: 32 וַיִּזְרַח־לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת־פְּנוּאֵל וְהוּא צָלַע עַל־יָרְכוֹ: 33 עַל־כֵּן לֹא־יֹאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנְּשָׂה אֲשֶׁר עַל־כֶּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נִגַּע בְּכַף־יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנְּשָׂה: 33.1 וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה עֹשׂוֹ בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחֲץ אֶת־הַיְלָדִים עַל־לֵאָה וְעַל־רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשִּׁפְחוֹת: 2 וַיִּשֶׂם אֶת־הַשִּׁפְחוֹת וְאֶת־יְלָדֵיהֶן רֵאשֹׁנָה וְאֶת־לֵאָה וְיִלְדֶיהָ אַחֲרָנִים וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יְוֹסֵף אַחֲרָנִים: 3 וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים עַד־גִּשְׁתּוֹ עַד־אַחֲיוֹ: 4 וַיָּרַץ עֹשׂוֹ לִקְרָאתוֹ וַיַּחְבְּקָהוּ וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרְוֹ וַיִּשְׁקָהוּ וַיִּבְכּוּ: 5 וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־הַנְּשִׁים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר־חָנְנוּ אֱלֹקִים אֶת־עַבְדְּךָ:

32.31. And Jacob called the name of the place Peniel; for I have seen God face to face, and my life is preserved. 32. And as he passed over Penuel the sun rose upon him, and he limped upon his thigh. 33. Therefore the people of Israel do not eat of the sinew of the vein, which is in the hollow of the thigh, to this day; because he touched the hollow of Jacob's thigh in the sinew of the vein. 33.1 And Jacob lifted up his eyes, and looked, and, behold, Esau came, and with him four hundred men. And he divided the children to Leah, and to Rachel, and to the two maidservants. 2. And he put the maidservants and their children foremost, and Leah and her children after, and Rachel and Joseph hindermost. 3. And he passed over before them, and bowed to the ground seven times, until he came near to his brother. 4. And Esau ran to meet him, and embraced him, and fell on his neck, and kissed him; and they wept. 5. And he lifted up his eyes, and saw the women and the children; and said, Who are those with you? And he said, The children whom God has graciously given your servant.